

erfst-
tering
ieren,
uit

Louis
hier
oratief
rwerp
oeger
t for-
gege-
inker,
en, te
er en
rigens
l zoo-
raam
n het
fiepot.
ilderij
aan-
vertel-
t mon-
een
mers:
ischen
ischen
fwen-
speel-
chrik-
gaat.
amu-
r ook
jn en

vroeg
off is
vaasje

aantal
n. het
meer-
s ver-
tegen-
van
eester-
lood-
s eer-
ver-
Hon-
trant
Wim
n van
er dan
". die

gewijd
C. J.
die in
wing-
ament
n zelf-
het
n hun
Ook
ilderd
ortret
witte,
Maks'
s laagd

ywerk

) en
plastieken van den nog jongen, wel veel belovenden, maar toch nog wel ietwat onevenwichtigen Peter de Jong. — B. v. Eysselsteijn.

HAN VAN MEEGEREN

Tentoonstelling Panorama Mesdag

Een tiental jaren geleden was de kunst- schilder Han van Meegeren een in onze stad algemeen bekende figuur. Hij zal niet kunnen beweren, dat men hem in dien tusschentijd vergeten is, want na zijn terugkeer uit Zuid-Frankrijk was er voor zijn eerste groote expositie hier ter stede een enorme belangstelling. Men

was bij de opening dezer tentoonstelling in Panorama Mesdag, in zoo grooten getale komen opzetten, dat er van de schilderijen nauwelijks meer iets te bespeuren viel en velen dan ook voor het bezichtigen van van Meegeren's werk besloten, nog eens op een rustiger moment terug te komen. Toen de bekende kunst-criticus, de heer Pieter Koomen, het woord nam voor een korte inleiding, waren alle drie de zaaltjes prop-vol.

De heer Koomen heeft het oeuvre van den kunstenaar getypeerd als dat van den teekenaar. Van Meegeren, dien wij ook als schilder kennen, is in het hier ge-exposeerde werk allereerst: „teekenaar”. Men verwijt hem wel eens dat hij een virtuöos is, d.w.z., dat zijn techniek en kunnen den inhoud van zijn kunst te boven gaan, dat stijl en karakter minder ontwikkeld zijn dan zijn vakkundige behendigheid. Dit verwijt echter — zoo zeide de heer Koomen — treft van Meegeren ten onrechte, want in scheppingen als het portret van den pianist Theo van der Pas, met de groote figuren der muziek om zich heen, of zijn verbeeldingen van den schilder, den dichter, den beeldhouwer enz., zien wij een werk, dat fond, inhoud en zin heeft en dat niet louter op virtuose techniek drijft.

Hiermede heeft de heer Koomen het werk van van Meegeren volledig gekwalificeerd. Ook met zijn bewering, dat men lang niet alles accepteert, maar dat de schilder den beschouwer soms tot tegen-spraak en verzet prikkelt, vereenig ik mij gaarne. Velen zullen zich herinneren, dat een expositie door van Meegeren reeds in vroeger jaren hartstochtelijk pro en contra veroorzaakte. In dit opzicht heeft de schilder zich niet veranderd; hij is nog steeds dezelfde Han van Meegeren gebleven. Zelfs afgezien van het feit, dat hij met een durf en openhartigheid voor den dag komt als een... Felicien Rops, is van Meegeren zoo on-Hollandsch als men maar denken kan. Maar niet alleen door zijn realisme, ook door zijn onderwerpen (en zijn bijschriften) wekt hij vaak een felle reactie op. Staande voor de groote triptiek „Huwelijk” kan ik niet nalaten te zeggen, dat ik dit motief gevaarlijk vind afglijden naar het triviale, zoo niet bar-banale! Mijn buurman, een literator van naam, schudt verontwaardigd het hoofd en vindt, dat juist dit werk voortreffelijk is. Het zegt hem meer, dan zoo'n gewoon geval als de vechtende pauwen, waarop ik vrij geprikkeld opmerk, dat juist die venijnige witte pauwen (die prachtige baaierd van uit waaierende pauwenstaarten, vol geknakte en gekneusde veeren) voor mij „hèt” werk van de tentoonstelling zijn en dat ik er maar één adjectief voor weet, het mooiste, dat men een kunstenaar geven kan: „meesterlijk” Men lette eens op die kleine afbeelding van den bruin-rooden rat met zijn glimmenden staart; op van Meegeren's prachtige vogels, dieren en figuur-weergaven! Maar zoo is deze expositie nu eenmaal. Koomen had gelijk, toen hij zeide, dat men er over spreken, zelfs over debateren zal. Ook deze expositie zal zijn bewonderende pro's en zijn hekelende contra's krijgen. Want na tien jaren is de kunstenaar nog steeds dezelfde: Han van Meegeren. Er is maar één weg om over dit werk een eigen oordeel te vellen: men ga het zelf zien. — B. van Eysselsteijn.

**Zuinigheid met gas en licht
Is van het grootste gewicht.**